

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119210919
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119210919.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, M. R. Štefánika 20, Trenčín proti žalovanému: K.. R. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M. M., V. 1, štátnemu občanovi SR, v konaní o zaplatenie 48,54 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 48,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 48,54 Eur od 18.7.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa 28.11.2019 požiadal súd, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 48,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 48,54 Eur od 15.7.2017 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že žalovaný dňa 24.11.2014 žalobcovi doručil žiadosť o sprístupnenie informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám. Žalobca túto žiadosť vybavil rozhodnutím č. XXXX/XXXXXX zo dňa 27.11.2014 o odmietnutí poskytnúť informáciu. Na základe rozhodnutia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. INF/4/2017-M_OPS, 19016/2017 bolo rozhodnutie žalobcu zrušené a vec vrátená na nové prejednanie. Žalovanému bola vyhotovená a zaslaná fotokópia spisovej dokumentácie v počte 1398 strán. Žalobca si podľa § 21 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám nárokuje na úhradu nákladov, nakoľko dokumentácia bola rozsiahla. V zmysle interného predpisu boli vyčíslené náklady za poskytnutie informácie a žalobca vyzval žalovaného na uhradenie tejto sumy vo výške 48,54 Eur do 30 dní odo dňa doručenia výzvy na príslušný účet. Žalovaný si výzvu prevzal, avšak dlžnú sumu neuhradil, preto sa úrad rozhodol vymáhať dlh súdnou cestou.

2. Proti vydanému platobnému rozkazu zo dňa 11.12.2019 podal žalovaný v zákonnej lehote odpor. V ňom namietal, že žalobca nie je právnickou osobou, od 1.1.2015 nemá právnu subjektivitu, pretože mu bola zrušená na základe zákona č. 310/2014 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín prestal existovať a stal sa len zložkou Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava. Žalovaný odcitoval časti dôvodovej správy k zákonu č. 310/2014 Z.z.. Odcitoval aj časti odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžf 54/2011 zo dňa 22.8.2012, v zmysle ktorého organizačná zložka musí používať obchodné meno podnikateľa aj s dodatkom, z ktorého je nepochybné, že ide o organizačnú zložku. Právne úkony, ktoré sa uskutočnili len pod označením organizačnej zložky, t.j. bez uvedenia obchodného mena podnikateľka by boli neplatné, pretože by išlo o právny úkon

niekoho, kto nemá spôsobilosť na právne úkony. Samotný žalobca sa na svojej web stránke označuje názvom Ústredie práce sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca mu doručil kópie dokumentov, ktoré žalovaný nevedel a ani nemohol bližšie identifikovať, pretože mu žalobca nedoručil rozhodnutie o sprístupnení a nesprístupnení informácie, z ktorého by bolo zrejmé, aké informácie (ich rozsah a štruktúra) boli žalovanému sprístupnené a aké informácie mu neboli sprístupnené. Žalobca v minulosti žalovanému zatajoval informácie o synovi žalovaného. Preto je potrebné, aby žalobca vydal a doručil žalovanému rozhodnutie, ktorým žalovaného bude informovať o rozsahu poskytnutých informácií a rozsahu informácií, ktoré mu odmietol sprístupniť. Súčasťou takéhoto rozhodnutia bude aj evidencia listov, podľa ktorej si žalovaný bude vedieť overiť, či žalobca mu poskytol všetky dostupné informácie alebo či niečo pred ním opäť zatajil. Bez priloženej evidencie listov je poskytnutá informácia neúplná a nepreskúmateľná. Rozhodnutím Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. INF/4/2017-M OPS, 19016/2017 bolo rozhodnutie žalobcu zrušené a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, ktoré rozhodnutie doteraz žalobca nevydal a nedoručil ho žalovanému. Preto žalobca predčasne žiada od žalovaného náhradu nákladov za poskytnutie informácie, keďže doteraz nesplnil povinnosť vydať rozhodnutie podľa § 46, § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Nárok na náhradu nákladov za poskytnutie informácie si uplatňuje žalobca, ktorý nemá právnu subjektivitu.

3. Tvrdenia žalovaného v odpore súd podľa obsahu vyhodnotil ako procesnú obranu. Keďže odpor bol včas podaný a vecne odôvodnený, súd platobný rozkaz zrušil uznesením č.k. 20C 40/2019-24 zo dňa 23.1.2020.

4. Žalobca sa k odporu vyjadril v podaní zo dňa 17.2.2020, v ktorom poukázal na § 5 ods. 5 písm. a/ zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti, v zmysle ktorého má žalobca spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a môže samostatne konať pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci.

5. Vec bola na pojednávaní prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalovaného. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovaný bol predvolaný z adresy jeho trvalého pobytu podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, pričom zásielku si neprevzal v odbernej lehote a podľa § 111 ods. 3 CSP sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručeníu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žiadosti žalovaného o prístup k spisu zo dňa 24.11.2014, rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín č. XXXX/XXXXXX zo dňa 27.11.2014, rozhodnutia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. INF/4/2017-M OPS, 19016/2017 zo dňa 26.4.2017, výzvy žalobcu k úhrade zo dňa 30.5.2017 spolu s fotokópiou doručienky od žalovaného, výpočtu úhrady nákladov, fotokópie podacieho lístka, odporu žalovaného zo dňa 7.1.2020, vyjadrenia žalobcu zo dňa 17.2.2020, a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný žiadosťou doručenu žalobcovi dňa 24.11.2014 požiadal žalobcu o sprístupnenie spisovej dokumentácie zo spisu vedeného u žalobcu ako kolízneho opatrovníka ohľadom jeho maloletého syna F. R. Y. vo forme vyhotovení a odoslanií fotokópií spisu.

8. Žalobca vydal dňa 27.11.2014 rozhodnutie č. 2017/241866, ktorým odmietol poskytnúť žalovanému požadované informácie. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Na základe odvolania žalovaného Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR rozhodnutím č. INF/4/2017-M OPS, 19016/2017 zo dňa 26.4.2017, právoplatného dňa 26.4.2017 rozhodnutie žalobcu č. 2017/241866 zo dňa 27.11.2014 zrušilo a vec vrátilo žalobcovi na nové prejednanie a rozhodnutie.

9. Žalobca listom zo dňa 30.5.2017 vyzval žalovaného k úhrade sumy 48,54 Eur titulom nákladov za vyhotovenie a zaslanie fotokópie požadovanej spisovej dokumentácie v počte 1398 strán, do 30 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že inak sa žalobca obráti na súd. K výzve bol priložený výpočet nákladov, poštový poukaz a podací lístok zo dňa 29.5.2017. Z fotokópie doručienky od žalovaného vyplýva, že mu táto výzva s prílohami bola doručovaná doporučenou poštou do vlastných rúk a žalovaný zásielku prevzal dňa 15.6.2017.

10. Poverený zamestnanec žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe. Žalobca má za to, že má spôsobilosť byť účastníkom tohto konania a žalobca je aj správne označený. K tvrdeniam žalovaného v odpore ďalej uviedol, že v prípade ak žalobca ako povinná osoba poskytne požadovanú informáciu žiadateľovi, nevyhotovuje o tom rozhodnutie o sprístupnení informácie. Takého rozhodnutie vyhotovuje žalobca len v prípade, že odmietne poskytnúť požadované informácie. Podľa informácií povereného zamestnanca žalobcu boli vyhotovené fotokópie celého predmetného spisu a boli zaslané žalovanému. Poukázal zároveň na to, že žalovaný mal možnosť ísť sám si nahliadnuť do predmetného spisu týkajúceho sa jeho maloletého syna na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne a urobiť si z neho výpisy, fotokópie.

11. Podľa § 3 CSP Súdny prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

12. Podľa § 61 CSP Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

13. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 310/2014 Z.z. účinného od 1.1.2015 (ďalej len „zákon č. 453/2003 Z.z.“) Zriaďuje sa úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len "úrad") s pôsobnosťou pre územný obvod jedného okresu alebo viacerých okresov v rámci územného obvodu kraja.

14. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 453/2003 Z.z. Úrad je preddavková organizácia zapojená na rozpočet ústredia.

15. Podľa § 5 ods. 5 písm. a) bod 1 zákona č. 453/2003 Z.z. Úrad má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci v rozsahu svojej pôsobnosti,

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 211/2000 Z.z.“ alebo „Zákon o slobode informácií“) Osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

17. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. Informácie sa sprístupňujú bezplatne s výnimkou úhrady vo výške, ktorá nesmie prekročiť výšku materiálnych nákladov spojených so zhotovením kópií, so zadovážením technických nosičov a s odoslaním informácie žiadateľovi. Náklady na sprístupnenie informácie prístupnou formou osobe so zmyslovým postihnutím znáša povinná osoba.

18. Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z.z. Podrobnosti o úhrade nákladov za sprístupnenie ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

19. Podľa § 21 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z.z. Úhrady sú príjmami povinnej osoby.

20. Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 481/2000 Z.z. z 20. decembra 2000 o podrobnostiach úhrady nákladov za sprístupnenie informácií Na účely tejto vyhlášky sa za materiálne náklady za sprístupnenie informácií považujú náklady na

- a) obstaranie technických nosičov dát, a to najmä diskiet, kompaktných diskov,
- b) vyhotovenie kópií požadovaných informácií, a to najmä na papier,
- c) obstaranie obalu, a to najmä obálok,
- d) odoslanie informácií, a to najmä na poštovné.

21. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka Závazky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplattenia náhrady za materiálne (vecné) náklady , ktoré žalobcovi vznikli pri vyhotovení a zaslaní fotokópií spisu vedeného u žalobcu ako kolízneho opatrovníka, pričom o sprístupnenie týchto informácií v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. požiadal žalovaný.

24. Súd skúmal, či má v danej veci právomoc rozhodnúť o uplatnenom nároku. V zmysle § 3 CSP do právomoci súdu spadajú aj súkromnoprávne spory, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyplýva zo zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám. Obsahom tohto právneho vzťahu je právo žalobcu požadovať od žalovaného úhradu vecných nákladov skutočne vzniknutých žalobcovi v súvislosti so sprístupnením informácií a povinnosť žalovaného ako žiadateľa o sprístupnenie informácií tieto vecné náklady žalobcovi uhradiť. Ide o súkromnoprávny vzťah, ktorého subjekty vystupujú v rovnom postavení a žiaden z účastníkov nemôže rozhodnúť o právach a povinnostiach druhého účastníka autoritatívne, teda ani žalobca nemohol sám rozhodnúť o povinnosti žalovaného zaplatiť mu náhradu materiálnych nákladov spojených so sprístupnením informácií, pretože žalobcovi (ani inému orgánu) túto kompetenciu zákon nedáva. K rovnakému záveru o danosti právomoci súdov rozhodnúť o takomto súkromnoprávnom spore dospeli v obdobných právnych veciach aj iné sudy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/146/2018 zo dňa 30.11.2018, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/140/2018 zo dňa 25.7.2018).

25. Súd počas celého konania musí posudzovať, či sú splnené procesné podmienky konania. Medzi procesné podmienky konania patrí v zmysle § 61 CSP aj procesná subjektivita, teda spôsobilosť určitého subjektu byť účastníkom konania. Procesná subjektivita je základnou podmienkou civilného sporového konania a spočíva v existencii spôsobilosti určitého subjektu mať procesné práva a povinnosti a samostatne konať pred súdom. Žalovaný namietal, že žalobca sa nemôže pred súdom domáhať voči žalovanému zaplattenia uvedeného peňažného nároku, pretože žalobca nemá právnu subjektivitu, keďže v zmysle zákona s účinnosťou od 1.1.2015 prestal byť právnickou osobou. Je pravda, že žalobca bol do 31.12.2014 v zmysle zákona rozpočtovou organizáciou, teda právnickou osobou a s účinnosťou od 1.1.2015 bol status žalobcu zmenený na preddavkovú organizáciu, ktorá nie je právnickou osobou, a došlo k tomu na základe § 5 ods. 1, 2 zákona č. 310/2014 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti. Súd však poukazuje na ustanovenie § 61 CSP, podľa ktorého procesnú subjektivitu má nielen ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, ale aj ten subjekt, komu ju zákon priznáva. Podľa § 5 ods. 5 písm. a/ zákona č. 453/2003 Z.z. v znení zákona č. 310/2014 Z.z. účinnom od 1.1.2015 má úrad práce, sociálnych vecí a rodiny spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a môže samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Medzi pôsobnosti úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nepochybne patrí aj sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. a s tým je spojený vznik práva na uplatnenie náhrady materiálnych nákladov vzniknutých pri poskytnutí informácií. Zákonodarca tak priznal v citovanom zákone ustanovení procesnú subjektivitu teda spôsobilosť samostatne konať pred súdom aj žalobcovi, hoci žalobca nemá právnu subjektivitu. Námietka žalovaného v tomto smere bola teda nedôvodná. Keďže žalobca je v zmysle zákona č. 453/2003 Z.z. oprávnený konať samostatne pred súdom, z obsahu tohto zákona nevyplýva, žeby mal žalobca v konaní pred súdom používať názov zahŕňajúci Ústredie práce, sociálnych vecí, a preto mal súd za to, že označenie žalobcu v žalobe je správne. Prirovnanie žalobcu k organizačnej zložke podniku je nenáležité, keďže organizačná zložka podniku nemá v zmysle § 7 ods. 1 Obchodného zákonníka právnu subjektivitu a zákon jej na rozdiel od žalobcu nepriznáva procesnú subjektivitu v konaní pred súdom, a preto nemôže organizačná zložka podniku pred súdom konať samostatne a vždy vystupuje aj s označením obchodného mena podnikateľa.

26. Aktívna vecná legitímácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd mal za to,

že žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia domáhať sa zaplatenia predmetného peňažného nároku voči žalovanému, pretože žalobca ako štátny orgán (preddavková organizácia napojená na rozpočet Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny) je v zmysle § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. povinnou osobou a vznikli mu vecné náklady pri sprístupnení požadovaných informácií. Úhrada týchto nákladov je podľa § 21 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z.z. príjmom žalobcu, ktorému ako povinnej osobe vznikli tieto náklady. Na strane žalovaného je daná pasívna vecná legitímácia, pretože žalovaný požiadal žalobcu o vyhotovenie a zaslanie fotokópií predmetného spisu. Žalobca vyhotovil fotokópie spisového materiálu a zaslal ich žalovanému, čo nespochybnil ani žalovaný vo svojom odpore proti platobnému rozkazu.

27. V konaní bolo zo žiadosti žalovaného zo dňa 24.11.2014 preukázané, že žalovaný žiadal žalobcu, aby vyhotovil a zaslal žalovanému fotokópie spisu, ktorý žalobca viedol ako kolízny opatrovník ohľadom maloletého syna žalovaného. Žalobca najprv rozhodnutím zo dňa 27.11.2014 odmietol žalovanému poskytnúť požadované informácie, no následne po tom ako toto rozhodnutie žalobcu bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR zo dňa 26.4.2017 žalobca vyhotovil a zaslal poštou žalovanému fotokópie spisu v počte 1398 strán. Vyhotovenie fotokópií spisu v uvedenom počte vyplýva z výpočtu úhrady nákladov a zaslanie fotokópií spisu poštou zo strany žalobcu žalovanému vyplýva z podacieho lístka zo dňa 29.5.2017. Žalovaný nerozporoval tvrdenia žalobcu o tom, že na jeho žiadosť mu žalobca vyhotovil a zaslal fotokópie spisu v uvedenom počte. Z tvrdení žalovaného v odpore vyplýva, že mu boli fotokópie spisu doručené. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd námietku žalovaného, že žalobca nevydal rozhodnutie o sprístupnení informácií, hoci tak podľa § 46 a § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní spraviť mal, a preto by mala byť žaloba predčasne podaná. V zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa použijú všeobecné predpisy o správnom konaní, t.j. zákon č. 71/1967 Zb. vtedy ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Uvedené ustanovenie zakladá subsidiárnu pôsobnosť zákona č. 71/1967 Zb. na konanie podľa zákona č. 211/2000 Z.z., teda zákon č. 71/1967 Zb. sa použije vtedy, ak zákon č. 211/2000 Z.z. nemá osobitnú úpravu. Spôsob vybavenia žiadosti o prístup k informáciám je osobitne upravený v § 18 zákona č. 211/2000 Z.z.. V zmysle tejto právnej úpravy povinná osoba vydáva rozhodnutie, ktoré s poukazom na § 46, § 47 zákona č. 71/1967 Zb. obsahuje aj výrok, odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku len vtedy ak žiadosti nevyhovie hoci len sčasti (§ 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.). Ak ale povinná osoba žiadosti vyhovie a poskytne žiadateľovi požadované informácie, urobí rozhodnutie len zápisom v spise a proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok (§ 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z.) a v tomto prípade teda povinná osoba v zmysle zákona nie je povinná vydávať rozhodnutie obsahujúce odôvodnenie a ďalšie náležitosti podľa § 46, § 47 zákona č. 71/1967 Zb. a ani ho doručovať žiadateľovi o informácie. Keďže žalobca vyhovel žiadosti žalovaného a poskytol mu informácie (vyhotovil fotokópie spisu a zaslal ich žalovanému), v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. nemal žalobca povinnosť o tom vyhotovovať rozhodnutie, ani ho doručovať žalovanému. Neobstojí ani námietka žalovaného o tom, že mu žalobca nedoručil s fotokópiami spisu evidenciu listov. Žalobcovi zo zákona č. 211/2000 Z.z. nevyplýva povinnosť so sprístupnenými informáciami doručiť žalovanému aj evidenciu listov spisu. Rovnaký záver prijal aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 2SžI 3/2011 zo dňa 21.3.2011 v obdobnej právnej veci. V prípade ak mal žalovaný pochybnosti o tom, či mu žalobca poskytol fotokópiu celého spisu nič žalovanému nebránilo osobne u žalobcu nazrieť do predmetného spisu a overiť si úplnosť informácií. Poverený zamestnanec žalobcu na pojednávaní uviedol, že má informácie, že na žiadosť žalovaného boli zamestnancami žalobcu vyhotovené a žalovanému zaslané fotokópie celého spisu. Vyhodnotením všetkých uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca poskytol žalovanému informácie v súlade so zákonom č. 211/2000 Z.z..

28. Zákon č. 211/2000 Z.z. vychádza zo zásady, že informácie sa poskytujú žiadateľovi bezplatne. Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. však vzniká žiadateľovi o informácie povinnosť na úhradu materiálnych nákladov, ktoré vznikli povinnej osobe (žalobcovi) v súvislosti so sprístupnením informácií. Citované zákonné ustanovenie stanovuje, že môže ísť o úhradu nákladov len do výšky skutočných vecných nákladov a určuje druh nákladov, a to náklady spojené so zhotovením kópií, so zadovážením technických nosičov a s odoslaním informácie žiadateľovi. Bližšie sú tieto náklady upresnené v § 1 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 481/2000 Z.z. z 20.12.2000 o podrobnostiach úhrady nákladov za sprístupnenie informácií, v zmysle ktorého sa za materiálne náklady za sprístupnenie informácií považujú náklady na a) obstaranie technických nosičov dát, a to najmä diskiet, kompaktných diskov, b) vyhotovenie kópií požadovaných informácií, a to najmä na papier, c) obstaranie obalu, a to najmä obálok, d) odoslanie informácií, a to najmä na poštovné. V súlade s uvedenými právnymi predpismi uplatnil žalobca proti žalovanému náklady na vyhotovenie fotokópií spisu ako aj náklady na

poštovné spolu v sume 48,54 Eur. Žalobca vysvetlil, ako vypočítal náklady a vo výpočte úhrady nákladov, ktorý doručil žalovanému spolu s výzvou na úhradu žalobca uvádzal, že náklady boli vypočítané podľa interného predpisu ako súčet nákladov na vyhotovenie kópií spisu v počte 1398 strán x 0,03 eur za jednu stranu papiera, t.j. spolu 41,94 Eur a nákladov na poštovné v sume 6,60 Eur, ktorého úhradu poštovému podniku preukázal žalobca predložením podacieho lístka zo dňa 29.5.2017. Žalovaný nerozporoval tvrdenia žalobcu ohľadom výšky vzniknutých nákladov ani správnosť výpočtu nákladov a preto súd tieto tvrdenia žalobcu považoval podľa § 151 ods. 1 CSP za nesporné. Žalovanému teda podľa § 21 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi tento peňažný dlh v žalobcom uplatnenej sume 48,54 Eur.

29. Ako už súd vyššie ustálil uplatnená pohľadávka žalobcu má základ v súkromnoprávnom vzťahu sporových strán a keďže pohľadávka je peňažného charakteru, jedná sa o peňažný dlh, ohľadom ktorého vzniká nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade, ak tento peňažný dlh nie je dlžníkom uhradený riadne a včas. Túto zákonnú sankciu tiež uplatnil žalobca. Pretože v zákone nie je uvedené, kedy nastáva splatnosť záväzku žiadateľa o informácie zaplatiť povinnej osobe úhradu vecných nákladov a ani z tvrdení strán nevyplýva dohoda strán o splatnosti tohto záväzku, v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal, resp. povinnosť plniť nastáva po uplynutí veriteľom dodatočne stanovenej primeranej lehoty na plnenie. V danom prípade žalobca zaslal žalovanému výzvu na úhradu nákladov v sume 48,54 Eur zo dňa 30.5.2017, ktorou žalovaného požiadal o plnenie a táto výzva bola žalovanému doručená dňa 15.6.2017. Od nasledujúceho dňa začala plynúť žalobcom poskytnutá dodatočná 30 dňová lehota na zaplatenie nákladov sume 48,54 Eur, a posledný deň lehoty pripadol na 15.7.2017, čo bola sobota, a preto podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa koniec lehoty presunul na najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. na 17.7.2017 (pondelok), a od nasledujúceho dňa 18.7.2017 je žalovaný v omeškaní so splnením predmetného peňažného dlhu. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Keďže k prvému dňu omeškania 18.7.2017 bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00%, po pripočítaní 5% výška úroku z omeškania predstavuje 5% ročne a tento úrok z omeškania žalobcovi patrí z dlžnej istiny v sume 48,54 Eur od 18.7.2017 do zaplatenia dlžnej istiny. Úrok z omeškania nebol žalobcom dôvodne uplatnený sa skoršie obdobie od 15.7.2017 do 17.7.2017.

30. S poukazom na uvedené dôvody súd po vykonanom dokazovaní výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 48,54 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 48,54 Eur od 18.7.2017 do zaplatenia a výrokom II. vo zvyšku čo do úroku z omeškania ohľadom troch dní omeškania žalobu zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Súd žalobe vyhovel v podstate v plnom rozsahu, pretože bol toho názoru, že nepriznanie úroku z omeškania za tri dni je zanedbateľné vo vzťahu k celkovo priznanému peňažnému nároku a nemôže mať vplyv pre rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania. Preto súd uzavrel, že žalobcovi vzniklo vzhľadom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd potom výrokom III. vyslovil, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt

dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.